

SOSIALURIN

Blasgjafi:
Vilji SørensenÚtgevari:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høysbreyt

FISKIMARKINI

UNDIR seinasta landsstýri vóru loystir fleiri fiskimarksspurningar við so góðum úrsliti, at ein mangan mátti undrast yvir, at slík framstig vóru gjørlig í einum tíðarskeiði við so miklum fiskimarkstrætum. Ikki var so lætt at fara til verka. Í Føroyum vóru vit bundnir av hinum vanlukku 12 ára sáttmálanum um 3 míla markið, ið undanfarna landsstýrið hevði fingið í lag.

FARIÐ var til verka við miklum ágrýtni. Hitt fyrsta mikla framstigið var, at 1955- sáttmálin varð broyttur. 12 míla mark var lýst við Føroyar, tó við undantaksreglum fyri bretar, sum vissrar árstíðir fingu rætt til at veida inn at 6 míla markinum. Sáttmálatíðin varð stýtt við 4 árum. Eisini eitt bragd. Seinasta stigið í hesum máli var uppsøgnin av sáttmálanum.

UNDIR Íslandi høvdu vit mist øll fiskimiðini. Men her var lagt til brots at vinna tað aftur, ið vinnast kundi. Eisini á hesum øki var eydnan við, og tað eydnaðist hesum stýri undir javnaðarleiðslu at vinna Íslandsmiðini aftur, heilt inn at gamla 3 míla markinum í støðum. Hetta var mikið framstig, ið hevur givið fiskimonnum og samfelagnum góðan vinning.

VIÐ Noreg vóru vit eisini óhepnir, tá Noreg setti 12 míla mark; men eisini her var borið so í bandi, at tað eydnaðist okkum at vinna somu rættindum sum bretar: veiðurættindini inn at 6 míla markinum í 10 ár. Hetta var framstig, um enn ikki í tað mun sum framstigin undir Íslandi.

TAKA vit so teir vinningar, ið gjørdur eru í Grønlandi, ber ikki annað til enn at ásanna, at ongatíð er vunnið føroyskum veiðumonnum slík veiðurættindi — bæði nývunnin og afturvunnin. Nú stendur á hesum landsstýrinum at vinna tað, ið eftir er. Alt er lagt til rættis av undanfarna landsstýri. Eftir er bert við skili og skynsemi at leggja síðstu hond á verkið.

Keypa væl haggreiddan
FESKAN UPSA

Tað er neyðugt, at upsin er væl bløðgaður

Pf. BACALAO

Lýsið í SOSIALINUM

155

hoyrt áður, ein nýggjur profetur var upprisin ímillum okkum. Samkomuhúsin fyltust meir og meir, so hvørt hesi tíðindi rúkk fram. Sinnini upplótust fyri hesum spildurnýggja, at Guds úrvaldu skuldu taka ta politiska ræðið í landinum.

Bakka-Hanus gleddi seg eisini yvir, at serliga nógv systkin í Harranum vóru at finna millum handelsfólk og skipaigarar. Tað sást undir borðhaldum aftaná fundirnar, tá ið fólk upplæt seg fyri trúboðaranum um síni loyndarmál. Tey søgdu við hann: »Tú hevur funnið tey røttu orðini fyri tí, sum alla tíðina hevur búið í okkum, men sum vit dugdu ikki at siga.«

Men trúboðarin segði nei, »hetta eru ikki míni orð, men harrans, eg havi bert fingið tey lögð í munnin at bera tykkum, kærur vinir.«

Henda góða undirtøka gjørdi, at Bakka-Hanus fekk eisini mót til at vitja ómvend handelsfólk, enntá í smábýgdum. Men nú var úrslitið meira misjávnt. Eitt nú, tá ið hann vitjaði einkjuna undir Reyni, mammu Tórmans. Hann hevði handlað nógv við tey, meðan maðurin livdi. Seinri hevði tað verið minni, sum vera man, men ongantíð einki.

Her gekst honum ikki so væl, einkjan var ov mikið hóvlig og bersøgin, helt hann. — »Tygum tóku og sviku okkara gomlu trúgv,« segði einkjan og hugdi hvassoygd at honum. »Foreldur tygara tóku sín deyð av tí. Vit her kendu tey so væl. Ringur fuglur, ið drútur í egið reiður, eru vit von at siga. Løgið um tey illu orð, tit hava á munni um okkara gomlu kirkju, ikki einaferð fyrr ella síður koma tykkum aftur um brekku. Nei, frá mær fáa tygum onga undirtøku.«

Bakka-Hanus royndi við sínari opinbering, tí boðskapi hann hevði fingið frá Gudi. Men tað batti einki. Einkjan segði: »Eg ræðist fyri tykkum, sum hava svikið alt, sum fedrarnir hava bygt sitt lív á í túsund ár. Tit høvdu betri verið ófødd.«

Keypa væl haggreiddan

feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin
er væl bløðgaður

Pf. BACALAO

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Krigstrygging tlf. 1090 Føroya Sjóvátrygging tlf. 1090
Føroya Brunatrygging tlf. 1098 Fø. Vanlukkuatrygging tlf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv -
ferðagóðs - bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

156

Tá dró sinnið at trúboðaranum, og hann fekk hug til at bita frá sær: »Tað var kanska líkari, at tygum lótu meg og mínar líkar meira í frið, heldur hugsaðu eitt sindur um tygara egnu. Har gongur ein sonur í Havn. Eri ikki vissur í, at mannaættin hevði verið fátækari, um hann var óføddur. Enn hava vit her í Føroyum hildið, tað lítlan trúskap vera móti gomlum arvi, at liva í leysagiftu, sum hann ger.«

Bakka-Hanus fór á dyr og sansaði ikki um at siga farvæl.

Betur gekk trúboðaranum ikki, tá ið hann á ferðabátinum aftur til Havnar, sat og talaði við ein ungan skipara, sum átti skip sjálvur. Einaferð í samrøðuni, tá ið hann helt tað lá væl fyri, spurdi Bakka-Hanus hann: »Hvussu hava tygum tað við Jesu?« Skiparin leyp upp, sum hann var stungin og teskaði trúboðaranum inn í oyrað: »Halt kjaft við tínum meylli, at tú skal tora at taka Gud í tín munn, tú sum nústani var uppi at taka skipið frá mær. Tú krámaði tað til tín, tín fani, og eg sum havi stríðt og strevast fyri tí á havinum, tíu barur. Hevði her ikki verið fólk, skuldi eg sorið skortin á tær.« Skiparin fór deilandi frá honum.

Men hóast hesar stoytir, Bakka-Hanus hevði fingið frá ómvendum, læt hann væl at ferðini, tá ið hann kom aftur til Havnar. Fulltrúin spurdi gjølla um alt sum viðurfarist var og helt standa væl til. Nú var bert beinan vegin at fara undir valstríðið við øllum snildum, seint og tíðliga dika á hvørt einasta menniskja, ein kom á tal við.

Erlendur um Hákun og fólkaflokkin

Erlendur sigur:

Allir mínir veljarar eru himmírkis gláðir yvir at hann er havnaður í ørnumum á Hákuni Djurhuusi og Kjartan Mohr, størrið-araumboðsmanninum og størrið-aranum.

Í ørnumum á honum og teimur, sum hann ikki átti nóg hørð orð um, sum verstu sjálvstýrsmenn og andstöðumenn av arbeidarafjöldinum ið hugsast kundi.

Tá ið fólk ikki goyma 14. september og hava illi við at trúgva, at maður kann vera so hálur og so óálitandi og so ósannur sum Erlendur í Hákunar ørnum sigur, at Erlendur í 14. september undan valinum var, fara vit nú «systematiske» at taka fram tað, sum Erlendur, fiskimannafelagsformaðurin, hevur sagt um Hákun og fólkaflokkin í 14. september.

Vit hugsa, at eingin kann døma Erlend í Hákunar ørnum so hart sum Erlendur í 14. sept. gjørdi undan avreiðingini.

Er tað so lægið

Dag um dag verður nógv tosa tað núverandi landstýrið, hvussu tað er samansett, og at tað er lægið, at Erlendur Patursson skal hava «allierar» seg við stormannagruni Hákuni Djurhuusi. Tað er heldur ikki so lægið, tí ta vit skoða Erlend bæði innan og uttan, og hansara gerðir fyri fiskimannin frá byrjan av og til í dag, so er hann ikki eina súra síld verður. Skal hann vera sama hetjan í landstýrinum, sum hann hevur borið seg at við F.F., nú aftan á samanrenningina av Suðuroy- og Føroya fiskimannafelag, vil hann ið hesar línur skrivur, vera ein oddamaður, at bleika Erlendsar reyðu gerðir.

Um samansteingin av landstýrinum er nú ikki so lægið, tá vel mundu teir vita, at um fráfarna landstýri við P. M. Dam á odda, helt áfram næstu 4 komandi árin, og við somu uppbygging bæði á landi og sjógvum sum ongantíð er hent áður, vildu teir til eitt komandi lögtingsval avgjörð doyð í politiskum hungri.

O. V.

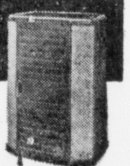
Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum sum við gávum, telegrammum og tykkum sum stukku inn á gólvið og gjørdur silvurbrúdleypsdeginn hin 26. jan. 63 so hugnaligan, takka vit hjartaliga.

Elsebeth Maria
og Ole H. P. Hansen,
Svínoy.

**HESS-
O-DAN**

Danmarks bedste
elektron. Auto-
matisk rundtræk
og trækregule-
ring.

Pf. VALDEMAR LUTZEN
Tórshavn